

[Finansministeren]

beretninger til Amtsrådsforeningen i Danmark og Københavns kommune.

Straks ved modtagelsen af disse indberetninger fremsatte finansministeriet og de kommunale arbejdsgivere anmodning over for Gymnasieskolernes Lærereforening om et mæglingssmøde til behandling af arbejdsvægringerne. Dette mæglingssmøde afholdtes den 2. juni 1980, hvorunder der fra de statslige og kommunale arbejdsgivere blev nedlagt påstand om, at de stedfundne arbejdsvægringer er overenskomststridige. Jeg kan sige, at Gymnasieskolernes Lærereforening med tilslutning fra Akademikernes Centralorganisation erkendte, at arbejdsvægringerne er overenskomststridige, og gymnasielærereforeningen gav tilsagn om, at man ved ekspresbrev til samtlige gymnasielærere vil pålægge dem straks at normalisere arbejdet samt snarest muligt og senest den 6. juni 1980 at foranledige karakterlisterne afleveret til rektor i overensstemmelse med gældende forskrifter.

Fra arbejdsgiverside forbeholdt man sig at indbringe arbejdsvægringerne for voldgift i henhold til hovedaftalens bestemmelser, såfremt arbejdsvægringerne ikke bringes til ophør som nævnt tidligere.

Halvgaard (FP):

Jeg takker ministeren for svaret. Jeg håber, at ministeren alvorligt vil tage fat på problemet og statuere et eksempel, så man i fremtiden fritages for skammelige aktioner af lignende karakter.

Finansministeren (Svend Jakobsen):

Jeg tror, det fremgik af mit første svar, at jeg har foretaget mig det, det påhviler mig at foretage i en sådan sag.

Måtte jeg gøre den bemærkning, at det måske var nyttigt, hvis alle partier i folketinget indtog en ensartet holdning, uanset hvilken gruppe i samfundet der aktionerer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 897

4) Til indenrigsministeren af:

Bjørn Elmquist (V):

»Hvad er ministerens holdning til at indføre en obligatorisk patientskadeforsikring

herhjemme, bl. a. i lyset af de svenske erfaringer?«

Skriftlig begrundelse

Under konkrete erstatningssager om patientskader hævdes det ofte, at alt for meget handler om lægers og andres »professionelle ære«, medens hensynet til patienten kommer i anden række. Blandt andre lægeforeningen har opfordret til, at vi i Danmark får en ordning, der svarer til den, Sverige indførte i 1975.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Man har i Sverige indført en patientforsikringsordning, der kort fortalt går ud på, at patienter kan få erstatning, hvor de på grund af et atypisk behandlingsforløb, som ikke skyldes en lægelig fejl, men som må betragtes som hændeligt, pådrager sig varige skader. I Sverige går man altså videre end i Danmark, hvor erstatning til en patient er afhængig af, om der foreligger fejl eller for-sømmelighed fra den behandelende læges side. Vi anvender altså dansk rets almindelige erstatningsregler. Den svenske ordning er kommet i stand på frivillig basis i et samarbejde mellem sygehusejerne og nogle forsikringsselskaber.

Det er rigtigt, at tanken om at indføre noget tilsvarende i Danmark har været rejst af lægeforeningen, nemlig i 1978, i form af en henvendelse til de danske sygehusejere. Da der som nævnt er tale om, at sygehusejerne i Sverige selv har etableret denne ordning, har det været naturligt for indenrigsministeriet at afvente de danske sygehusejeres reaktion på henvendelsen.

Der er nu sket det, at Amtsrådsforeningen den 30. april i år har meddelt lægeforeningen, at Amtsrådsforeningen ikke finder for-nødent grundlag for at indføre en patientforsikringsordning. Skal en sådan ordning alligevel gennemføres i Danmark, skal det derfor ske i form af lovgivning herom.

Jeg har endnu ikke afsluttet overvejelserne om, hvorvidt jeg vil tage et initiativ i denne retning, men jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg har nogle betænkeligheder ved det. Man kan nemlig spørge, om det er rigtigt, at der ved siden af det eksisterende sociale sikrings-net på denne måde skal gives en bestemt gruppe af landets befolkning en gunstigere